

[Svend Andersen (Roskilde amt).]
der, der kan nå alle disse ting i løbet af onsdagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lars Emil Johansen* (SF) til ministeren for Grønland:

„Vil ministeren optage forhandlinger med Grønlands landsråd med henblik på en ordning, hvorefter en del af selskabsskatten fra Greenex kan tilfalde en fond, hvis midler skal anvendes til udbygning af produktionsanlæggene i fangerkommunerne?“
(Spm. nr. 113).

Lars Emil Johansen (SF):

Det vakte almindeligt røre i forskellige kredse, da det i begyndelsen af dette år blev bekendt, at Umanaq kommune pludselig fik en masse penge, som man ikke havde regnet med, da det selskab, der opererer i Marmorilik i Umanaq kommune, Greenex, pludselig gav penge fra sig på et tidspunkt, hvor man endnu ikke ventede det.

Det er selvfølgelig glædeligt set fra Umanaq kommunes eget synspunkt, idet kommunen som bekendt har været bevillingsmæssigt dårligt stillet gennem længere tid, men i et større samfundsmæssigt perspektiv er det vigtigt, at større udsnit af det grønlandske samfund får sin del af lagkagen, om end det er fuldt ud rimeligt, at den kommune, hvor mineraludvindingen finder sted, blev sikret en bestemt andel af den økonomiske gevinst.

Det er en kendt sag, at de fem grønlandske fangerkommuner er dårligst stillet bevillingsmæssigt, dels som følge af 1960ernes befolkningskoncentrationspolitik, der gik hårdt ud over de fem grønlandske fangerkommuner, dels fordi konjunkturudligningsfondens midler, som vitterlig var de grønlandske fangeres penge, i sin tid blev anvendt til andre formål, end hvad der tjente det grønlandske fangererhverv. Det er således en kendsgerning, at de økonomiske midler, som var indsamlet af grønlandske fangere på trods af meget stramme økonomiske forhold, imod fangeres egne forventninger blev brugt til finansiering af fiskeriproduktionsanlæg, der ingen direkte virkning har for fangerne.

Da de fem fangerkommuner dermed er sakket bagud rent bevillingsmæssigt, og i betragtning af, at fangererhvervet er grundlaget for ca. 25 pct. af befolkningens eksistens, vil jeg spørge ministeren, om han vil forhandle med landsrådet med henblik på at gennemføre en ordning, hvorefter en bestemt del af selskabsskatten fra Greenex kan tilfalde en fond, hvis midler skal anvendes til udbygning af produktionsanlæg i fangerkommunerne.

Ministeren for Grønland (*Jørgen Peder Hansen*):

Den helt overvejende del af det offentlige indtægter i forbindelse med minevirksomheden i Marmorilik består af henholdsvis en afgift, der erlægges i stedet for selskabsskat, og som udgør 45 pct. af overskuddet, når investeringerne er indtjent, samt erlæggelse af udbytteskat ved udbetaling af udbytte til aktionærerne. Når det drejer sig om udenlandske aktionærer, modregnes betalt udbytteskat i afgiften.

På møder med repræsentanter for Grønlands landsråd i forrige måned erklærede jeg mig rede til at søge gennemført en ordning, hvorefter det offentlige fremtidige andel af overskuddet fra minevirksomheden i Marmorilik fuldt ud tilfalder landsrådet således, at rådet i samme omfang overtager finansieringen af opgaver, der hidtil har påhvilet statskassen.

Endvidere har landsrådet fået tilstillet et lovforslag, hvorefter udbytteskatten, der efter gældende regler tilfalder selskabets skattekommune, Umanaq, fremtidig skal tilfalde Grønlands landskasse. Det er således tanken, at det offentlige andel af overskuddet ved minevirksomheden i Marmorilik fuldt ud skal tilgå den grønlandske landskasse, samtidig med at landskassen overtager finansieringen af opgaver, der hidtil har påhvilet statskassen.

Den praktiske udformning af denne ordning har imidlertid ikke været drøftet med det nye landsråd, der endnu ikke har indledt sin første samling. Jeg vil ikke gerne på forhånd udelukke nogen anvendelse af disse midler, ej heller den i spørgsmålet nævnte, men finder på den foreliggende baggrund ikke, at tiden er inde til at udtale mig om konkrete anvendelsesmuligheder, så meget mere som det efter min opfattelse er lands-